

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5Csp/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120285930
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2020:6120285930.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci žalobcu Poštová banka, a.s., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO 31 340 890 zast. Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO 47 232 471 proti žalovanému R. Q. nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. T., T. T. XXX/X, t.č. ÚVTOS H. W. U. o zaplatenie 4 161,63 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 813,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 813,56 Eur od 29. 05. 2018 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou (pôvodne vedenou na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 3Up/783/2020) sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4 161,63 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 873,53 Eur od 29. 05. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 14. 11. 2014 bola žalovanému poskytnutá suma 5 000,-Eur, ktorú sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Svoje povinnosti si neplnil riadne a včas a v dôsledku toho žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil, preto sa žalobca domáhal svojho nároku súdnou cestou, a to zaplatenia istiny 3 873,53 Eur, vyčísleného úroku 261,10 Eur, poplatkov 27,-Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 873,53 Eur od 29. 05. 2018 do zaplatenia.

2. Ako dôkazy označil zmluvu o úvere, obchodné podmienky, listinu - aktuálny stav úveru, upozornenie - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru, výzvu na úhradu dlžnej sumy.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 11. 05. 2020 pod sp.zn. 3Up/783/2020 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 4 161,63 Eur s prísl. a nahradiť mu trovy konania. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že dňa 14. 11. 2014 podpísal zmluvu o úvere. Údaje uvedené v listine - aktuálny stav úveru nie sú správne, on platil väčšie množstvo splátok, ale nevie doložiť doklad o úhrade, pretože je vo výkone trestu. V zmluve o úvere bola uvedená úroková sadzba 13,90 % ročne, ale úver bol spoplatnený úrokom 17,50 % - základná sadzba a k tomu sa účtoval sankčný poplatok - doplnková úroková sadzba 3,60 % a sankčný poplatok 5,05 %. V období mája 2018, kedy mu žalobca zasielal upomienky bol dlhodobo v zahraničí v Nemecku a listiny pravdepodobne prevzal jeho otec a neinformoval ho o tom. Od decembra 2019 je v ÚVTOS a nemohol si prevziať

ani poslednú zásielku. Ak by mal vedomosť o krokoch žalobcu smerujúcich k vymáhaniu zvyšnej časti zostatku úveru, tak by sa snažil tieto skutočnosti vyjasniť.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu uviedol, že žalovaný nepoprel uzavretie zmluvy a poskytnutie úveru vo výške 5 000,-Eur. Svojím podpisom na zmluve potvrdil, že bol oboznámený s obchodnými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, sadzobníkom a všetkými dokumentmi, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Úroková sadzba úveru bola 13,90 % ročne. Základná úroková sadzba predstavuje úrokovú sadzbu centrálnej banky, od ktorej sa odvodzujú všetky úrokové sadzby úverov, doplnková úroková sadzba je úroková sadzba, o ktorú je ponížená základná úroková sadzba, z čoho je zrejmé, že tieto úrokové sadzby nie sú určené na spoplatnenie úveru. Sankčný úrok predstavuje zákonný úrok z omeškania, ktorý bol v období od 14. 11. 2014 do 15. 03. 2016 vo výške 5,05 % a od 16. 03. 2016 sa znížil na 5 %. Čo sa týka doručovania, zásielky boli doručované doporučené a platí, že ak takýto list nie je možné doručiť z dôvodu nezastihnutia adresáta, zanechá sa písomné oznámenie o uložení na pošte, pričom boli písomnosti doručované na poslednú známu adresu žalovaného. Poukázal na rozhodnutie NS ČR 26Cdo/864/2004, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11Co/216/2018 aj znenie všeobecných obchodných podmienok. Ak by právna úprava ohľadom doručovania listín vychádzala iba z ich reálneho prevzatia, tak nepoctiví dlžníci by sa úmyselne vyhýbali ich prevzatiu a to by malo za následok nemožnosť vykonania niektorých právnych úkonov. Zároveň navrhol pokračovanie v konaní na Okresnom súde Brezno.

5. Na výzvu súdu žalobca špecifikoval ako bola vypočítaná istina, vyčíslené úroky, celková čiastka. Z vyjadrenia vyplýva, že žalobca pri výpočte vychádzal z celkovej výšky úveru a celkových nákladov, ale aké konkrétne vstupné údaje použil už neuviedol. Podľa jeho vyjadrenia interný systém neumožňoval dohodnúť splátky v sume na desatinné čísla, preto boli zaokrúhlené smerom nahor a to spôsobilo, že posledná splátka bola v inej výške ako ostatné. Ako dôkaz označil predpis splátok k zmluve o úvere.

6. Súd nariadil pojednávanie na deň 24. 11. 2020, na ktoré sa neodstavil žalobca, jeho právny zástupca ani žalovaný, ktorí sa z pojednávania ospravedlnili a súhlasili s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti, preto súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Pri rozhodovaní vychádzal z listinných dokladov nachádzajúcich sa v súdnom spise, najmä zo zmluvy o úvere, obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, listiny - aktuálny stav úveru, upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru, výzvy na úhradu dlžnej sumy.

7. Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

8. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

9. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), i) zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných

podmienok, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y); d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

12. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že žalobca a žalovaný dňa 14. 11. 2014 uzavreli zmluvu o úvere - lepšia splátka (ďalej len "zmluva"), na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 5 000,-Eur. V časti 2) zmluvy je okrem iného uvedené, že dlžník žiada o poistenie schopnosti splácať úver, pričom je daná možnosť žiadosti o základný súbor (zaškrtnuté v zmluve) alebo o komplexný súbor poistenia, ale možnosť odmietnuť poistenie nie je v zmluve uvedená. V časti 3) bod 3.1 zmluvy bola určená výška mesačnej splátky 108,-Eur, náklady spojené s poistením 5,-Eur, úroková sadzba 13,90 % ročne, RPMN banky 14,82 %, priemerná RPMN 16,81 %, celková čiastka úveru 7 394,42 Eur, dátum prvej splátky 16. 12. 2014, dátum splatnosti splátok k 15. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti 15. 11. 2020, počet splátok 72. Z takto uvedeného textu nie je možné zistiť, či v splátke (108,-Eur) je započítané aj poistenie (5,-Eur). Podľa bodu 3.8 zmluvy obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a dlžník svojím podpisom potvrdil, že s nimi bol oboznámený a súhlasí s nimi. Podľa bodu 4.3.2 Všeobecných obchodných podmienok sa klient zaväzuje oznámiť banke bez zbytočného odkladu akúkoľvek zmenu kontaktných údajov, ak tak neurobí, je zodpovedný za oboznámenie sa s odoslanými informáciami alebo dokumentmi. Podľa bodu 4.3.6 pri doručovaní poštovou zásielkou sa dokumenty považujú za doručené desiaty deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší okamih doručenia.

13. Upozornením zo dňa 30. 04. 2018 žalobca oznámil žalovanému, že pohľadávka banky ku dňu 30. 04. 2018 je viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 930,24 Eur a pozostáva z omeškaných splátok 912,24 Eur a poplatkov 18,-Eur. Zároveň ho upozornil, že ak nebude dlžná suma uhradená je oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Predmetné upozornenie bolo dané na poštovú prepravu dňa 02. 05. 2018 a zaslané žalovanému na adresu uvedenú v zmluve.

14. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 28. 05. 2018 žalobca oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa ku dňu 28. 05. 2018 stala predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy bola 4 161,63 Eur a pozostávala z dlžnej istiny 3 873,53 Eur, úroku 261,10 Eur a poplatkov za upomienky 27,-Eur. Táto výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 29. 05. 2018.

15. Z výpisu - aktuálny stav úveru ku dňu 31. 03. 2020 vyplýva, že žalovaný zaplatil celkom sumu 3 186,44 Eur, z toho suma 1 126,47 Eur bola započítaná na istinu, suma 1 850,97 Eur na úrok a suma 209,-Eur na poplatky. Po vyhlásení predčasnej splatnosti nezaplatil žalovaný žiadnu sumu. Z tohto výpisu je možné zistiť, že súčasťou splátky uvedenej v zmluve vo výške 108,-Eur bolo aj poistenie vo výške 5,-Eur a samotná splátka bez poistenia tak predstavovala sumu 103,-Eur.

16. Zmluvu, ktorú žalobca so žalovaným uzavreli je potrebné posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Je zrejmé, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ vzhľadom na predmet podnikania (banka) a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

17. Ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj všetky ostatné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Hoci zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je absolútnym obchodom podľa Obchodného zákonníka, vzhľadom na § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (pričom v konaní nebolo sporné, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy so žalobcom bol v postavení spotrebiteľa), vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj za predpokladu, že by sa inak riadili normami obchodného práva. Z uvedeného zákonného ustanovenia (v znení účinnom od 01. 04. 2015) vyplýva, že spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka nielen na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale na posúdenie všetkých práv založených touto zmluvou, i keď ide o absolútny obchod. Súd poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 3Mcd0 14/2014, sp. zn. 8Mcd0 13/2014), ktorý vyslovil, že § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho práva, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia. Najvyšší súd SR v predmetných rozhodnutiach vyslovil, že aj keď toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01. 04. 2015, právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia, týkajúce sa tejto novely, a preto sa ich účinnosťou vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred dňom účinnosti tohto zákonného ustanovenia.

18. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase podpísania zmluvy ustanovoval náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Zároveň v prípade vymenovaných náležitostí ustanovoval, že ak chýbajú resp. sú uvedené nesprávne považuje sa úver za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov.

19. V tomto prípade má súd jednoznačne za preukázané, že v zmluve bola nesprávne uvedená celková čiastka, keď pri úvere 5 000,-Eur, výške splátky uvedenej v zmluve (108,-Eur), počte splátok 72 by predstavovala 7 776,-Eur [(108 x 72) + 5 000]. Žalobca súdu na výzvu uviedol, že pri výpočte celkovej čiastky vychádzal z poskytnutého úveru 5 000,-Eur a celkových nákladov, ich výšku však neuviedol ani neuviedol ako boli vypočítané, výška celkových nákladov nie je uvedená ani v zmluve. Žalobca iba tvrdil, že interný systém neumožňoval dohodnúť splátky v sume na desiatinné čísla, a preto bola výška poslednej splátky iná ako ostatné. Táto skutočnosť (iná výška poslednej splátky) však zo zmluvy nevyplýva. Napriek tomu, že doložil predpis splátok, kde je uvedená posledná splátka v inej výške, tento nie je súčasťou zmluvy o úvere, táto naň ani neodkazuje a nebolo ani preukázané, že ho mal žalovaný k dispozícii. Podľa tohto predpisu nemala byť posledná splátka 108,-Eur, ale iba 86,42 Eur, čo však z textu zmluvy a údajov v nej nevyplýva. Je tam uvedený počet splátok 72 a výška splátky 108,-Eur. V celej zmluve sa nenachádza žiadny údaj o tom, že výška poslednej (72. splátky) je iná ako výška ostatných splátok. Súd tak vychádzal pri výpočte celkovej čiastky a RPMN z údajov obsiahnutých v posudzovanej zmluve a dosadením vstupných údajov vyplývajúcich z obsahu zmluvy nebolo možné dospieť k údaju, ktorý je v zmluve uvedený. Zároveň celková čiastka aj RPMN zahŕňajú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré sú zákonom definované ako všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, pričom do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou (napr. poisťné). Poisťné v konkrétnom prípade celkom zjavne dojednané bolo (v zmluve je osobitne zaškrtnutá požiadavka o základný súbor poisťenia), z textu zmluvy nevyplýva fakultatívnosť tohto inštitútu, teda možnosť zvolenia si poisťenia resp. nezvolenia si žiadneho poisťenia, pretože možnosť odmietnutia poisťenia sa tam nenachádza (je daná iba možnosť výberu z 2 druhov poisťenia), preto mal byť celkom jednoznačne takýto údaj o dojednanom poisťení aj zohľadnený a zahrnutý pri výpočte celkovej čiastky a RPMN. Ak by však súd aj vychádzal iba z výšky splátky bez poisťenia (103,-Eur), tak celková čiastka by predstavovala 7 416,-Eur, čo je tiež viac ako je uvedené v zmluve. Z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. možno stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote, teda nie v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej (alebo vôbec neuvedenej). Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke príp. celkových nákladoch, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť. RPMN, celkové náklady a celková čiastka sú pritom hlavnými ukazovateľmi pre každého spotrebiteľa, ktorý žiada o

poskytnutie finančných prostriedkov, pretože tieto najlepšie preukazujú koľko ho bude požičanie peňazí skutočne stáť. Absencia alebo nesprávnosť týchto údajov spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov. V zmluve o spotrebiteľskom úvere majú byť už pri jej uzatvorení všetky údaje uvedené v správnej výške tak, aby bolo možné kedykoľvek a za každej situácie skontrolovať prepočtom, že všetky údaje sa zhodujú a dosiahne sa vždy rovnaký výsledok. Pokiaľ v rozpise splátok, ktorý netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy a nie je ani preukázané, že ho spotrebiteľ dostane pri podpise zmluvy k dispozícii, je uvedená iná výška poslednej splátky (a súdu je z jeho činnosti známe, že v prípade žalobcu to nebýva iba v prípade poslednej splátky, ale môže to byť aj viac splátok), tak nie je namieste podľa neho postupovať pri výpočte celkovej čiastky ani RPMN. Vzhľadom na vyššie uvedené je tak aj RPMN uvedená v zmluve vypočítaná nesprávne, keď vychádzala z iných údajov, ako sú v zmluve uvedené.

20. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom irelevantného doručovania dokumentov, súd poukazuje na skutočnosť, že zmluvu podpísal, v texte zmluvy bolo jasne uvedené, že jej neoddeliteľnosťou súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky a v nich je upravená aj povinnosť oznámiť akúkoľvek zmenu údajov. Žalovaný nepreukázal (ani netvrdil), že žalobcovi oznámil zmenu adresy na doručovanie písomností. Žalobca potom vychádzal z jemu známych údajov a preukázal odoslanie listín žalovanému poštovou prepravou. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa mal v čase doručovania listín nachádzať mimo územia Slovenskej republiky resp. sa nenachádzať na adrese, ktorá bola uvedená v zmluve. Ani nepoprel, že zásielka bola prevzatá, len tvrdil, že ju asi prevzal jeho otec, ktorý sa volá rovnako. Žiadny dôkaz preukazujúci túto skutočnosť nepredložil ani nenavrhol. Podľa názoru súdu mal žalovaný reálnu možnosť oboznámiť sa s daným úkonom, pretože mu bola daná objektívna (reálna) možnosť prevziať si zásielku doručovanú poštou.

21. Súd má za to, že žalobca má nárok iba na vrátenie sumy, ktorú žalovanému skutočne poskytol. Rozdiel medzi sumou poskytnutou žalobcom (5 000,-Eur) a zaplatenou žalovaným (3 186,44 Eur) predstavuje 1 813,56 Eur a túto sumu súd žalobcovi priznal, keď žalovaný nepreukázal, že zaplatil vyššiu sumu ani nenavrhol žiadne dôkazy, ktoré by jeho tvrdenie preukázali.

22. Nesplnením peňažného záväzku sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobcovi tak vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, ktorý súd priznal zo sumy 1 813,56 Eur odo dňa 29. 05. 2018, teda odo dňa nasledujúceho po dni vyhlásenia predčasnej splatnosti. Výška úroku z omeškania bola v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. určená podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšenej o 5 percentuálnych bodov.

23. Podľa vyjadrenia žalobcu bol úrok z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti vyčíslený vo výške 31,24 Eur. Vzhľadom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd prepočtom zistil, že žalovaný sa ku dňu zosplatenia do omeškania nedostal ($5\,000 : 72 =$ splátka 69,45 Eur), a teda do toho momentu žalobcovi nárok na úroky z omeškania ani nevznikol.

24. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu a neúspechu, pričom súd vychádzal z nároku žalobcu (istiny aj príslušenstva) uvedeného v žalobe, ktorý bolo možné vyčísliť ku dňu vydania tohto rozhodnutia (4 161,63 Eur + 483,39 Eur) a priznaného nároku (1 813,56 Eur + 226,32 Eur). Pomer úspechu a neúspechu bol v tomto prípade takmer rovnaký, preto súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na tunajší súd (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).